

[Stensballe.]

løshedsloven af 1924, kan tænkes at komme i Gang igen. Men dertil kommer, at Kontrollen fra Fondens Side vil blive omtrent umulig under disse Forhold, og da det er Arbejdsløshedsfonden, der skal levere de to Trediedele af Pengene, maa det være ikke blot tilladt den, men en Ret for den at kontrolere og revidere, hvad Pengene skal bruges til. Det tror jeg imidlertid vil blive ret umuligt under de Forhold, som skabes gennem denne Lovgivning.

Da vi kan komme ud i saa store Forskelligartetheder, er det ikke underligt, at den højtærede Minister har haft ondt ved at skønne over, hvor store Udgifter Fonden vil komme til at bære, hvis Lovforslaget ophøjes til Lov. Jeg ser, at den højtærede Minister først har anslaaet Beløbet til rundt 5 Mill. Kr., uden at det dog synes, at han har givet Direktoratet for Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring Adgang til at beskæftige sig med Lovforslaget, forinden det blev fremsat (*Socialministeren* [Steincke]: Det er ikke rigtigt!). Det fremgaar i hvert Fald af Skrivelsen, saaledes som den foreligger her. Og da Venstres Ordfører i Folketinget, forhenværende Indenrigsminister Krag, skønnede 9 Millioner, argumenterede den højtærede Minister i Folketinget sig til, at det maaske ikke vilde blive 4,8 Mill. Kr., saaledes som tidligere skønnet, men 6 Mill. Kr. Man kan vanskeligt frigøre sig for den Tanke, at Ministerens Ønske om at faa Lovforslaget gennemført har paavirket ham i meget optimistisk Retning, maaske mere, end Forholdene i Virkeligheden berettiger til; for mig staar det i hvert Fald saaledes, at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil der dermed være skabt Betingelser for den hurtigst mulige Tømning af Arbejdsløshedsfonden og det under Forhold, hvor Arbejdsløsheden er langt mindre end under den gamle Lov, da der ikke var Adgang til saa høje Understøttelser som dem, der hjemles i Henhold til denne Lov, og i en Tid, hvor Arbejdsløsheden ikke kan siges at have en saa kriseagtig Karakter, at der bør skabes en ny ekstraordinær Form for Udbetaling af Støtte til arbejdsløse.

Vejen til yderligere Understøttelse maa være Oprettelsen af Krisefonds, men hvis et Lovforslag som det nuværende skulde blive gennemført, vil der neppe blive oprettet flere Krisekasser; jeg tror endog, at Lovforslaget ved dets blotte Fremkomst har slaaet eventuelle Tanker ud af Hovedet paa Kasselederne om Oprettelse af de Krisekasser, som netop skulde støtte Kasserne i Krisetider.

Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister gør opmærksom paa, at Lovforslaget benævnes midlertidigt, men det vil rigtignok blive en midlertidig Lov af en ganske særlig Karakter, hvis den vedtages, thi Midlertidigheden er ikke begrænset til en bestemt Dato, men derimod til en ny Lovs Vedtagelse. Hvis dette skal kaldes midlertidigt, tror jeg, at de allerfleste Love, der vedtages, lige saa godt vil kunne betegnes som midlertidige. Lovforslagets Titel maa nærmest komme ind under Begrebet falsk Varebetegnelse, ikke blot som Følge af Ordet „midlertidig“, men ogsaa som Følge af Ordet „arbejdsløse“, medmindre der bliver tilføjet „Arbejdsløshedskassemedlemmer“, thi Lovforslaget skiller sig ogsaa fra den tidligere Lov derved, at kun Kassemedlemmer kan faa Hjælp. En midlertidig Lov af denne Art vil, i hvert Tilfælde efter min Opfattelse, let kunne binde under fremtidige Forhandlinger om Revision af Arbejdsløshedsloven, og da den højtærede Minister netop nu har fremsat et Revisionslovforslag vedrørende Arbejdsløshedsloven i det andet høje Ting, et Revisionsforslag af ret indgribende Betydning, kan vi for vort Vedkommende i hvert Tilfælde ikke være med til at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det er fremsat. Vi vil ikke nægte nogen Forhandling om Revision af forskellige Bestemmelser i den nuværende Lov, men vi maa her i Landstinget, saaledes som ogsaa vore Partifæller i Folketinget har gjort det, fastholde Grundlaget for Lovgivningen fra Sommeren 1927 paa Arbejdsløshedslovgivningens Omraade, saaledes at vi foruden at skabe Betingelser for Besparelser i Statens og Kommunernes Budgetter og Besparelser for Erhvervene fastholder Forsikringsprincippet som det absolut bærende Grundlag i Arbejdsløshedslovgivningen. Der bør kun udbetales Hjælp, hvortil den arbejdsløse har en forsikringsmæssig erhvervet Ret. Dette Grundlag er der intet Hensyn taget til i det foreliggende Lovforslag; som jeg begyndte med at sige, er det et rent og skært Understøttelsesforslag, endog uden et nok saa lille Sideblik til Forsikringsprincippet og endog med ubegrænset Adgang for Kommunerne til at forhøje Understøttelserne udover, hvad der er ydet i Henhold til tidligere Lovgivning, paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløsheden er den forholdsvis mindste efter Aars-tiden nu i Løbet af 5 Aar.

Jeg vil ogsaa gerne minde om, at der er sket Forbedringer i Kasserne Adgang til Udbetaling af Hjælp, siden Loven af 1927 blev vedtaget. Efter Direktørens Indberetning for 1927—28 er der saaledes